

Vriendschap is een cadeau!

Toen ik in het derde leerjaar zat, was ik sportief en was ik het snelle mannetje in de klas. Dat vonden de jongens van mijn klas wel cool. Maar ik kreeg kanker en kon niet meer naar school. Ze waren erg geschrokken. Ik kreeg een doos van de klas met brieven, vol troostwoorden, dat liet me volhouden.

Na enkele maanden kreeg ik Bednet. Dan kan je de les in je eigen klas mee volgen op de computer bij je thuis. Tijdens de speeltijd konden m'n klasgenootjes met me praten, dat was fijn. Het waren echte vrienden. Ze wilden weten hoe het in het ziekenhuis was. Dat was tof. We gingen ook naar Music For Life want iedereen had koekjes gebakken voor Bednet en 'Kom op tegen kanker'. Ik voelde me echt gesteund door mijn vrienden.

Toen was mijn behandeling ten einde. Na twee jaar vieze siroopjes, infusen, ruggenprikken en beenmergpuncties, was ik er vanaf en mocht ik terug als een gezonde jongen naar school. Terug naar mijn vrienden.

Maar... daar kreeg ik al gauw het gevoel dat ik iets gemist had. De oude groep van vroeger zat anders in elkaar. Er waren jongens die steeds het woord voerden en de leiders waren en je had de volgers. En waar hoorde ik ?? Ik was zelf ook niet meer de Toon van vroeger, maar ook niet meer 'de jongen met kanker'. Mijn plaats terugvinden in de klas was zowel voor mij als voor mijn klasgenoten niet gemakkelijk.

Het is leuk te ervaren dat, ondanks iedereen veranderd is, ik nu echt terug kan samenspelen met mijn vrienden. Ik heb beseft dat vriendschap niet vanzelfsprekend is en een echt cadeau!

Toon Michiels